

Posudek k rigorózní práci Mgr. Brigity Vernerové na téma
„Diskriminace a její projevy v českém pracovním právu“

Autorka si zvolila pro svoji práci velmi aktuální téma, jehož původ lze nalézt v evropském právu, přičemž v českém pracovním právu je relativně nové, bez větší zákonné úpravy a aplikační zkušenosti. Svoji závažností se však řadí k aktuálnějším tématům moderního pracovního práva. V době rozvoje smluvní volnosti a návratu pracovního práva do soukromoprávní rodiny se v oboru, kdy partnerem zaměstnavatelem je větší počet srovnatelných zaměstnanců, dostává do jistého střetu zásada autonomie vůle a rovného zacházení a zákazu diskriminace. Znamé jsou práce popisující relativně vyspělou úpravu v právu EU, větší zájem však vzbuzuje téma autorky, která se zaměřila na rozbor institutu v českém pracovním právu.

Přeložená práce obsahuje osm částí, včetně úvodu, závěru, stručného resumé a použité literatury. Po krátkém úvodu, v němž autorka seznamuje s cílem své práce a se systémem jejího členění, se autorka postupně v práci věnuje historickému vývoji v českých zemích i v zahraničí, dále vymezení pojmu diskriminace, jejím formám a evropským východiskům české právní úpravy. Autorka dále rozebírá výjimky ze zákazu diskriminace a jejich uplatnění v praxi. Samostatná část práce je věnována antidiskriminačnímu zákonu, který nabyl účinnosti v době dokončování práce. V rámci této části autorka hodnotí úroveň transpozice a vysvětluje prostředky ochrany před diskriminací. Vhodný je i komplexnější pohled na ochranu před diskriminací v souvisejících právních odvětvích. V obsáhlém závěru autorka rekapituluje aktuální vývoj zkoumaného institutu v ČR a uvádí četné vlastní postřehy, které třebaže ne vždy sdílejí konformní postoj EU k popisované

problematicke, jsou přínosné pro diskuzi nad podobou národní úpravy. Autorka vychází ze značného mezinárodních dokumentů, jakož i literatury, kterou vhodně využívá při interpretaci. Výhrady lze mít ke kapitole třetí, kde v názvu autorka avizuje pohled na antidiskriminaci v českém právu, přičemž rozebírá spíše Směrnice EU, ač komunitární právo není stěžejním předmětem jejího zkoumání. Autorka provádí mnohá vlastní zhodnocení a zaujímá postoje k popisované problematice, stejně jako dává náměty pro přístup k problematice zákazu diskriminace de lege ferenda. Autorka se snaží o národní pohled na problematiku s minimálním vlivem práva EU, což při zvoleném tématu není snadné. Mezinárodní prameny jsou uváděny spíše rámcově, jako srovnání odlišného národního pohledu na zkoumanou problematiku. Autorka tak poukazuje na rozdílný přístup komunitárního práva a práva ČR k otázce diskriminace. Autorce se vycházející čistě z národní legislativy podařilo poukázat na nedostatečnou a v rámci antidiskriminačního zákona i zmatečnou národní právní úpravu zkoumané problematiky.

Na základě výše uvedeného hodnocení lze konstatovat, že předložená práce má dobrou úroveň a lze ji doporučit k obhajobě.

V rámci obhajoby rigorózní práce by se autorka měla zaměřit zejména na tyto otázky:

- posouzení míry zásahu zajišťujících rovné zastoupení zaměstnanců v pracovněprávních vztazích,
- aplikace zásady „co není zakázáno, je dovoleno“ ve vazbě na dodržení rovného zacházení a zákazu diskriminace.

V Praze dne 30.5. 2010

JUDr. ~~Petr Hůrka~~, Ph.D.
konzultant